



## Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

18. dubna 2013 \*

„Ochrana zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele — Směrnice 80/987/EHS — Směrnice 2002/74/ES — Směrnice 2008/94/ES — Články 2 a 3 — Povinnost zajistit uhrazení pohledávek zaměstnanců — Možnost omezení záruky na pohledávky vzniklé před zapsáním rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení do obchodního rejstříku — Rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení — Účinky — Pokračování činností zaměstnavatele“

Ve věci C-247/12,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Varhoven administrativen sad (Bulharsko) ze dne 9. května 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 21. května 2012, v řízení

**Meliha Veli Mustafa**

proti

**Direktor na fond „Garantirani vzemania na rabotnicite i služitelite“ kam Nacionalnia osiguritelen institut,**

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení T. von Danwitz (zpravodaj), předseda senátu, A. Rosas, E. Juhász, D. Šváby a C. Vajda, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Direktor na fond „Garantirani vzemania na rabotnicite i služitelite“ kam Nacionalnia osiguritelen institut V. Karaivanovou-Načevou, jako zmocněnkyní,
- za bulharskou vládu D. Drambozovou, jako zmocněnkyní,
- za německou vládu A. Wiedmann, jako zmocněnkyní,
- za Evropskou komisi J. Enegrenem a D. Roussanovem, jako zmocněnci,

\* Jednací jazyk: bulharština.

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

### **Rozsudek**

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 80/987/EHS ze dne 20. října 1980 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (Úř. věst. L 283, s. 23; Zvl. vyd. 05/01, s. 217), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/74/ES ze dne 23. září 2002 (Úř. věst. L 270, s. 10, dále jen „směrnice 80/987“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi pí Mustafa a Direktor na fond «Garantirani vzemania na rabotnicite i sluzhitelite» kam Nacionalnia osiguriteln institut (Ředitel fondu „Zajištěné pohledávky zaměstnanců“ při Národním institutu pro sociální zabezpečení, dále jen „Direktor“) o jeho odmítnutí uhradit pohledávky žalobkyně v původním řízení vůči jejímu zaměstnavateli nacházejícím se v insolvenčním řízení.

### **Právní rámec**

#### *Unijní právní úprava*

- 3 Jelikož byla směrnice 80/987 v původním znění několikrát a podstatně změněna, zejména směrnicí 2002/74, byla v zájmu srozumitelnosti a přehlednosti kodifikována směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (Úř. věst. L 283, s. 36).
- 4 Bod 4 odůvodnění směrnice 2008/94, jehož znění je prakticky totožné se zněním bodu 5 odůvodnění směrnice 2002/74, zní:

„Za účelem zajištění přiměřené ochrany dotčených zaměstnanců je třeba přizpůsobit definici stavu platební neschopnosti novým tendencím v právních předpisech v této oblasti v členských státech a zahrnout pod tento pojem též jiná úpadková řízení než likvidaci. V této souvislosti by měly mít členské státy možnost stanovit, aby se za účelem určení platební povinnosti záruční instituce, pokud platební neschopnost vyústí v několik úpadkových řízení, tato situace považovala za jediné úpadkové řízení.“

- 5 Podle čl. 2 odst. 1 směrnice 2008/94:

„Pro účely této směrnice je zaměstnavatel považován za platebně neschopného, pokud bylo na základě platební neschopnosti zaměstnavatele požádáno o zahájení kolektivního řízení podle příslušných právních a správních předpisů členského státu, jehož součástí je částečné nebo úplné zabavení aktiv zaměstnavatele a jmenování likvidátora nebo osoby s podobnou funkcí, pokud orgán, který je příslušný na základě zmíněných právních a správních předpisů:

- a) buď rozhodl o zahájení řízení,
- b) nebo konstatoval konečné zavření podniku nebo provozovny zaměstnavatele a nedostatek volných aktiv opravňujících k zahájení řízení.“

6 Článek 3 uvedené směrnice stanoví:

„Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby záruční instituce zajišťovaly, s výhradou článku 4, úhradu nesplacených pohledávek zaměstnanců, které vyplývají z pracovních smluv nebo z pracovních poměrů včetně, pokud tak stanoví vnitrostátní právo, odstupného při skončení pracovního poměru.

Záruční instituce přebírá nesplacené mzdové pohledávky za období přede dnem nebo případně po dni určeném členskými státy.“

7 Článek 4 odst. 1 a 2 směrnice 2008/94 zní:

„1. Členské státy mohou omezit povinnost záručních institucí uvedených v článku 3 uhradit pohledávky.

2. Pokud členské státy využijí možnosti podle odstavce 1, stanoví lhůtu, během níž musí záruční instituce uhradit nesplacené pohledávky. Tato lhůta nesmí být kratší než období pokrývající odměnu za tři poslední měsíce pracovního poměru před nebo po dni uvedeném v čl. 3 druhém pododstavci nebo po něm.

Členské státy mohou zahrnout toto tříměsíční minimální období do referenčního období v délce nejmeně šesti měsíců.

Členské státy, které stanoví referenční období v délce nejmeně osmnáct měsíců, mohou omezit lhůtu, během níž musí záruční instituce uhradit nesplacené pohledávky, na osm týdnů. V tom případě se pro výpočet minimálního období použijí období nejpříznivější pro zaměstnance.“

8 Článek 11 první pododstavec této směrnice stanoví:

„Tato směrnice se nedotýká možnosti členských států uplatňovat nebo přijímat právní a správní předpisy, které jsou pro zaměstnance příznivější.“

*Bulharská právní úprava*

9 Článek 6 zákona o ochraně pohledávek zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (Zakon za garantiranje vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite pri nesastoyatelnost na rabotodatelia), ve znění, které nabylo účinnost dne 5. března 2011 (dále jen „zákon o ochraně pohledávek zaměstnanců“), stanoví:

„Právo zaměstnanců [...] na zajištění pohledávky vzniká dnem zápisu soudního rozhodnutí do obchodního rejstříku, kterým:

1. bylo zahájeno insolvenční řízení;
2. bylo zahájeno insolvenční řízení a zároveň byla prohlášena ukončení schopností splácet závazky;
3. bylo zahájeno insolvenční řízení, nařízeno ukončení činnosti podniku, dlužník byl prohlášen za neschopného splácet závazky a řízení bylo přerušeno, protože aktiva nepostačují k pokrytí nákladů řízení.“

10 V souladu s čl. 22 odst. 1 bodem 1 zákona o ochraně pohledávek zaměstnanců odpovídá výše zajištěných pohledávek výši třech posledních vypočtených, ale nezaplacených mezd a peněžitých plnění za nevyčerpanou roční dovolenou za posledních šest kalendářních měsíců před měsícem, ve

kterém bylo zapsáno soudní rozhodnutí podle článku 6 uvedeného zákona, ale aniž by byla překročena nejvyšší částka pohledávek, které jsou v takovém případě zajištěny, pokud byl zaměstnanec v pracovním poměru se stejným zaměstnavatelem během přinejmenším třech měsíců.

- 11 Podle článku 25 zákona o ochraně pohledávek zaměstnanců je ochrana pohledávek poskytnuta na základě prohlášení zaměstnance, které podá v průběhu třiceti dnů ode dne zápisu soudního rozhodnutí podle článku 6 tohoto zákona.
- 12 Článek 607 odst. 1 obchodního zákoníku (Targovski zakon) ve znění, které nabylo účinnost dne 3. května 2011 (dále jen „TZ“) stanoví, že účelem insolvenčního řízení je dosažení spravedlivého uspokojení věřitelů a možnosti ozdravení podniku dlužníka.
- 13 Článek 630 odst. 1 TZ upravuje obsah rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení, které zaprvé prohlásí platební neschopnost a stanoví den, kdy nastala, zadruhé zahájí insolvenční řízení, zatřetí ustanoví dočasného insolvenčního správce, začtvrté povolí zajištění prostřednictvím zastavení majetku, obstavení nebo prostřednictvím jiných prostředků zajištění, a zapáté stanoví datum první schůze věřitelů.
- 14 V souladu s článkem 710 TZ prohlásí soud dlužníka za insolventního, pokud v průběhu zákonem stanovené lhůty nenavrhne plán podle článku 696 TZ nebo pokud navržený plán nebyl přijat či potvrzen, jakož i v případech stanovených v čl. 630 odst. 2, čl. 632 odst. 1 a čl. 709 odst. 1 TZ.
- 15 „Rozsudkem o ukončení schopnosti splácet závazky“, jehož obsah určuje článek 711 TZ, soud zaprvé konstatuje, že dlužník je insolventní, a nařídí ukončení činnosti podniku, zadruhé nařídí úplné zabavení a obstavení majetku dlužníka, zatřetí pokud je dlužník právnickou osobu, zruší pravomoci jeho orgánů, začtvrté odejme dlužníkovi právo spravovat majetek náležející k insolvenční podstatě a nakládat s ním a zapáté nařídí zpeněžení majetku náležejícího do insolvenční podstaty a jeho rozdělení.

### **Spor v původním řízení a předběžné otázky**

- 16 Žalobkyně v původním řízení pracovala na základě pracovní smlouvy bez přerušení od 19. června 2006 do 20. dubna 2011 pro společnost Orfey – Kardžali EOOD (dále jen „Orfey“).
- 17 Rozsudkem ze dne 25. února 2010, přijatým na základě čl. 630 odst. 1 TZ, prohlásil Okražen sad Kardžali společnost Orfey s účinností od 22. června 2009 za platebně neschopnou, zahájil insolvenční řízení, nařídil pokračování její činnosti, určil dočasného insolvenčního správce a stanovil datum první schůze věřitelů. Tento rozsudek byl do obchodního rejstříku zapsán dne 2. března 2010.
- 18 Rozsudkem ze dne 13. května 2011, přijatým na základě článků 710 a 711 TZ, prohlásil Okražen sad Kardžali společnost Orfey za insolventní a nařídil jak ukončení jejích činností, tak vypořádání a rozdělení majetku náležejícího do insolvenční podstaty. Tento rozsudek byl do obchodního rejstříku zapsán dne 20. května 2011.
- 19 Ve věci v původním řízení je nesporné, že pí Mustafa má za společností Orfey vymahatelné, ale neuhrazené pohledávky z titulu hrubé mzdy za duben 2011 a peněžitého plnění za nevyčerpanou roční dovolenou splatného rovněž po 2. březnu 2010. Žádostí ze dne 16. června 2011 požádala záruční fond o uhrazení těchto pohledávek.
- 20 Direktor zamítl tuto žádost zaprvé z důvodu, že nebyla podána v zákonné lhůtě 30 dnů ode dne zápisu rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení do obchodního rejstříku, a zadruhé z důvodu, že údajná pohledávka vznikla až po uvedeném zápisu. Záruční fond ale zasahuje, jen pokud se jedná

o nevyplacené platy a peněžitá plnění za nevyčerpanou roční dovolenou splatné v posledních šesti kalendářních měsících před měsícem, ve kterém bylo zapsáno rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení do obchodního rejstříku.

- 21 Žalobkyně v původním řízení tedy podala proti tomuto rozhodnutí žalobu k Administrativen sad Kardžali, který jí rovněž zamítl z důvodu, že pohledávky vznikly po dni zápisu rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení se společností Orfey do obchodního rejstříku. V důsledku toho se žalobkyně v původním řízení odvolala k Varhoven administrativen sad.
- 22 Tento soud uvádí, že spor v původním řízení se týká zejména otázky, zda musí záruka pokrývat pohledávky zaměstnance proti jeho zaměstnavateli, které vznikly zaprvé po zápisu rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení se zaměstnavatelem, které prohlašuje jeho platební neschopnost, do obchodního rejstříku a zadruhé po zapsání rozhodnutí o ukončení schopnosti splácet závazky, které nařizuje ukončení činnosti zaměstnavatele a vypořádání a rozdělení majetku náležejícího do insolvenční podstaty, do téhož rejstříku.
- 23 Předkládající soud, který zdůrazňuje, že bulharské právo stanoví pouze zajištění pohledávek zaměstnanců, které vznikly před dnem zápisu prvního z těchto rozhodnutí do obchodního rejstříku, má pochybnosti o slučitelnosti takové vnitrostátní právní úpravy se směrnicí 80/987, jelikož toto rozhodnutí ještě nekonstatuje „ukončení schopnosti splácet závazky“ a neukončuje činnosti zaměstnavatele.
- 24 Předkládající soud se dotazuje, zda pojem „platební neschopnost“ ve smyslu článku 2 směrnice 80/987 odpovídá pojmu „ukončení schopnosti splácet závazky“, které není podle bulharského práva konstatováno při zahájení insolvenčního řízení na základě čl. 630 odst. 1 TZ, ale později v rámci rozsudku přijatého na základě článku 711 TZ, který zároveň nařizuje ukončení činností dlužníka. Předkládající soud si tedy přeje zjistit, zda uvedená směrnice musí být vykládána v tom smyslu, že ukládá členskému státu povinnost zajistit uhrazení pohledávek zaměstnanců vzniklých až do přijetí tohoto posledně uvedeného rozhodnutí.
- 25 Za těchto podmínek se Varhoven administrativen sad rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Je třeba vykládat čl. 2 odst. 1 směrnice [80/987], ve spojení s bodem [5] odůvodnění směrnice [2002/74] v tom smyslu, že členským státům je uložena povinnost zajistit pohledávky zaměstnanců v insolvenčním řízení v každé fázi tohoto řízení až do prohlášení ukončení schopnosti splácet závazky, a nejen při zahájení takového řízení?
- 2) Porušuje vnitrostátní právní úprava, která stanoví možnost, že záruční instituce uspokojí pouze nesplacené pohledávky zaměstnanců plynoucí z pracovního poměru, které vznikly do dne zápisu rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení, jestliže tímto rozhodnutím nebyla ukončena činnost zaměstnávající společnosti a nebylo v něm rozhodnuto, že tato společnost není schopna splácet závazky, čl. 2 odst. 1 směrnice [80/987]?
- 3) V případě kladných odpovědí na předchozí otázky, má v daném případě čl. 2 odst. 1 směrnice [80/987] přímý účinek a může být přímo použit vnitrostátním soudem?
- 4) V případě kladných odpovědí na předchozí otázky: Může být při neexistenci konkrétní vnitrostátní právní úpravy lhůty, v níž lze požádat záruční instituci o uspokojení nároků zaměstnanců, které vznikly před dnem zápisu rozhodnutí, jímž bylo konstatováno, že zaměstnavatel není schopen splácet závazky (a jeho činnost ukončena), v souladu se zásadou efektivity použita lhůta 30 dnů stanovená vnitrostátním právem pro uplatnění tohoto nároku v jiných případech, přičemž za začátek běhu lhůty se považuje den, kdy bylo rozhodnutí o prohlášení ukončení schopnosti splácet závazky zapsáno do obchodního rejstříku?“

## K předběžným otázkám

- 26 Úvodem je třeba poznamenat, že i když se otázky týkají výkladu směrnice 80/987, skutečnosti relevantní v původním řízení nastaly nicméně až po vstupu v platnost směrnice 2008/94, která v zásadě ruší a přebírá relevantní ustanovení směrnice 80/987 a která nestanoví lhůtu pro provedení směrnice. Je proto třeba zaměřit tento přezkum na ustanovení směrnice 2008/94.

### *K první a druhé otázce*

- 27 Podstatou první a druhé otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda musí být směrnice 2008/94 vykládána v tom smyslu, že ukládá členským státům povinnost zajistit uhrazení pohledávek zaměstnanců v každé fázi insolvenčního řízení vedeného vůči jejich zaměstnavateli a zejména, zda brání tomu, aby členské státy zajistily pouze uhrazení pohledávek zaměstnanců vzniklých před zápisem rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení do obchodního rejstříku, ačkoliv toto rozhodnutí nenařizuje ukončení činností zaměstnavatele.
- 28 Pro účely odpovědi na tyto otázky je třeba zaprvé ověřit, zda může být kolektivní řízení zakládající se na „platební neschopnosti“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice 2008/94 zahájeno rozhodnutím o zahájení insolvenčního řízení, které je stanoveno bulharským právem, a zadruhé, zda články 3 a 4 této směrnice umožňují stanovit den zápisu rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení do obchodního rejstříku jakožto referenční datum, před kterým jsou zajištěny pohledávky zaměstnanců.
- 29 Z předkládajícího rozhodnutí vyplývá, že insolvenční řízení zahrnovalo dvě po sobě jdoucí rozhodnutí, první, které zahajuje insolvenční řízení, a druhé, které nařizuje ukončení činností. Bulharské právo stanoví, že referenčním obdobím, ve vztahu k němuž dochází k zajištění pohledávek, je období před zápisem rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení do obchodního rejstříku, takže pouze pohledávky vzniklé před tímto datem podléhají uvedené záruce, kdežto pohledávky vzniklé později jí nepodléhají.
- 30 Zaprvé je třeba uvést, že čl. 2 odst. 1 směrnice 2008/94 otvírá působnost této směrnice a tím podmiňuje použití záruky, jak je stanovena uvedenou směrnicí (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. července 1997, Bonifaci a další a Berto a další, C-94/95 a C-95/95, Recueil, s. I-3969, bod 36, jakož i Maso a další, C-373/95, Recueil, s. I-4051, bod 46).
- 31 V tomto ohledu ze samotného znění čl. 2 odst. 1 směrnice 2008/94 vyplývá, že aby byl zaměstnavatel považován za platebně neschopného, je třeba, aby bylo na základě platební neschopnosti zaměstnavatele požádáno o zahájení kolektivního řízení podle příslušných právních a správních předpisů členského státu, jehož součástí je částečné nebo úplné zabavení aktiv zaměstnavatele a jmenování likvidátora nebo osoby s podobnou funkcí, a aby orgán, který je příslušný na základě výše uvedených vnitrostátních ustanovení, buď rozhodl o zahájení tohoto řízení, nebo konstatoval konečné zavření podniku nebo provozovny zaměstnavatele a nedostatek volných aktiv opravňujících k zahájení takového řízení.
- 32 Zdá se tedy, že aby se použila záruka stanovená směrnicí 2008/94, musí být splněny dvě podmínky. Zaprvé musí být požádáno o zahájení kolektivního řízení, založeného na platební neschopnosti zaměstnavatele a zadruhé musí být buď rozhodnuto o zahájení tohoto řízení, nebo v případě nedostatku volných aktiv opravňujících k zahájení takového řízení konstatováno konečné zavření podniku.
- 33 Když je přijato takové rozhodnutí o zahájení řízení, čl. 2 odst. 1 směrnice 2008/94 nevyžaduje, aby dotčené kolektivní řízení nezbytně vedlo k ukončení činností zaměstnavatele.

- 34 Tento závěr je podložen bodem 4 odůvodnění směrnice 2008/94, který uvádí, že je třeba definovat stav platební neschopnosti s ohledem na vývoj právních předpisů členských států v této oblasti a zahrnout pod pojem „platební neschopnost“ též jiná úpadková řízení než likvidaci.
- 35 Pokud jde o bulharské právo, je třeba uvést, že znění čl. 630 odst. 1 TZ výslovně uvádí, že rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení prohlásí platební neschopnost a stanoví den, kdy nastala. Toto ustanovení používá stejný pojem pro označení platební neschopnosti, jako je pojem, který se objevuje v bulharském znění čl. 2 odst. 1 směrnice 2008/94.
- 36 Dále, jak uvedla Evropská komise, v souladu s čl. 2 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení (Úř. věst. L 160, s. 1), ve znění nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006 (Úř. věst. L 363, s. 1), příloha A tohoto nařízení stanoví, že bulharské insolvenční řízení na základě článků 607 a následujících TZ představuje „úpadkové řízení“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 tohoto nařízení. Toto posledně uvedené ustanovení popisuje „kolektivní úpadková řízení“ stejným způsobem jako čl. 2 odst. 1 směrnice 2008/94, jelikož vyžaduje, aby uvedené řízení zahrnovalo částečné nebo úplné zabavení majetku dlužníka a jmenování správce podstaty.
- 37 Článek 2 odst. 1 směrnice 2008/94 tedy nevyžaduje, aby záruka stanovená touto směrnicí byla použitelná jen tehdy, když bylo nařízeno ukončení činností zaměstnavatele.
- 38 Zadruhé je třeba ověřit, zda články 3 a 4 uvedené směrnice umožňují stanovit den zápisu zahájení insolvenčního řízení do obchodního rejstříku jako referenční datum, po kterém již nejsou pohledávky zaměstnanců zajištěny.
- 39 V tomto ohledu umožňuje čl. 3 druhý pododstavec směrnice 2008/94 členským státům určit den, před kterým, nebo případně po kterém se nachází období, za které záruční instituce uspokojuje nesplacené mzdové pohledávky.
- 40 Pokud jde o určení tohoto dne členskými státy, je třeba uvést, že čl. 3 odst. 2 směrnice 80/987, v původním znění před změnami provedenými směrnicí 2002/74, stanovil volbu členských států jen mezi třemi referenčními daty, která uváděl.
- 41 Změny provedené směrnicí 2002/74 a zachované směrnicí 2008/94 ale vypustily uvedení těchto tří dat, a čl. 3 druhý pododstavec posledně uvedené směrnice proto ponechává členským státům možnost určit vhodné datum.
- 42 Konečně je třeba uvést, že čl. 11 první pododstavec směrnice 2008/94 se nedotýká možnosti členských států uplatňovat nebo přijímat právní a správní předpisy, které jsou pro zaměstnance příznivější a prodloužit tak přiměřeným způsobem záruční období, pokud to považují za vhodné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. května 2003, Mau, C-160/01, Recueil, s. I-4791, bod 32).
- 43 S ohledem na výše uvedené je třeba odpovědět na první a druhou otázku, že směrnice 2008/94 musí být vykládána v tom smyslu, že nestanoví členským státům povinnost zajistit uhrazení pohledávek zaměstnanců v každé fázi insolvenčního řízení vedeného vůči jejich zaměstnavateli. Zejména nebrání tomu, aby členské státy zajistily pouze uhrazení pohledávek zaměstnanců, které vznikly před dnem zápisu rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení do obchodního rejstříku, i když toto rozhodnutí nenařizuje ukončení činností zaměstnavatele.

*Ke třetí a čtvrté otázce*

- 44 Vzhledem k odpovědím poskytnutým na první a druhou otázku není na třetí a čtvrtou otázku třeba odpovídat.

## **K nákladům řízení**

- 45 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

**Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele musí být vykládána v tom smyslu, že nestanoví členským státům povinnost zajistit uhrazení pohledávek zaměstnanců v každé fázi insolvenčního řízení vedeného vůči jejich zaměstnavateli. Zejména nebrání tomu, aby členské státy zajistily pouze uhrazení pohledávek zaměstnanců, které vznikly před dnem zápisu rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení do obchodního rejstříku, i když toto rozhodnutí nenařizuje ukončení činnosti zaměstnavatele.**

Podpisy.